

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414203920
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414203920.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubáňiho 16, IČO: 47233516, proti žalovanej: M. O., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom W. G., W. C. XXXX/XX, bývajúca v W. G., M. C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 2080, IČO: 42388911, zastúpené STEHURA & partners, s.r.o., so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 2080, IČO: 47246863, v konaní o zaplatenie sumy 446,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie ohľadne zaplatenia istiny 446,16 eura a časti úroku z omeškania vo výške 22,49 eura zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi sa náhrada pomernej časti trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajší súd 18.08.2014 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 446,16 eura, spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 23.01.2012 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že 26.10.2009 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200024556 (ďalej len "ÚZ"), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 663,88 eura. Poskytnutý úver s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť v 30 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 40,56 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v ÚZ. Na základe žiadosti žalovanej sa so žalovanou dohodol na odklade splátok č. 17, 18, 19 pôžičky a tieto sa žalovaná zaviazala splatiť ako splátka č. 31, 32, 33. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 3, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatila len sumu 770,64 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 17 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 OZ, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 446,16 eura dňa 22.01.2012. Túto sumu neuhradila ani čiastočne. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

V podaní z 28.01.2015, upresnenom následným podaním z 03.02.2015, žalobca uviedol, že po podaní žaloby eviduje zo strany žalovanej úhrady dňa 20.02.2014 vo výške 22,49 eura a dňa 13.11.2014 vo výške 446,16 eura. Z uvedeného dôvodu zobral žalobu späť v časti istiny vo výške 446,16 eura a v

časti príslušenstva (tvoreného úrokom z omeškania) vo výške 22,49 eura a v danej časti žiadal konanie zastaviť. Započítanie jednotlivých úhrad na príslušenstvo je v zmysle poradia záväzkov uplatňovaných v petite žaloby a teda po úhrade žalovanej istiny boli platby, ktoré túto istinu prevyšujú, použité na úhradu úroku z omeškania (vyčísleného spolu v sume 188,41 eura). Suma vyčísleného úroku z omeškania je znížená o sumu 22,49 eura, t.j. na úhradu zostáva 165,92 eura. Po uvedenom čiastočnom späťvzati žaloby žiadal zaviazat' žalovanú na časť vyčísleného ročného úroku z omeškania 9 % vo výške 165,92 eura a na náhradu trov tohto konania.

Žalovaná na pojednávaní dňa 19.11.2014 vypovedala, že žalobcovi po podaní žaloby zaplatila sumu 446,16 eura, aby si vyrovnala svoju podližnosť. Neplatila mu žiadne úroky. Pôžičku od žalobcu brala v snahe dobrovoľne pomôcť svojej vtedajšej priateľke O. Z., lebo bola ťažko chorá a potrebovala peniaze na lieky, ktorá následne zomrela. Dostala sa tiež do zlej finančnej situácie, pretože sa v marci r. 2011 stala nezamestnanou. Tohto roku, za obdobie od 04.10.2014 jej bol priznaný starobný dôchodok vo výške 329,- eur. Dovtedy poberala len dávky v hmotnej núdzi 117,- eur. Nevedela uviesť, koľko žalobcovi splatila, len vie, že to tam nejakou neúmerne narastalo. Od žalobcu mohla obdržať okolo tých 20.000,- Sk. Bolo jej to však vyplatené už v eurách. Tie peniaze, ktoré teraz zaplatila žalobcovi, získala od svojho brata. Má viacero ďalších dlhov vo výške cca 6.000,- eur. Na pojednávaní 28.01.2015 uviedla, že si už nespomína, či žalobcovi niečo platila ešte predtým, ako zaplatila celú žalovanú istinu v novembri 2014. Na poslednom pojednávaní 19.02.2014 uviedla, že už nemieni žalobcovi nič zaplatiť. Vyjadrila súhlas so zastavením konania nielen čo do istiny 446,16 eura, ale aj ohľadne časti žalovaného úroku vo výške 22,49 eura, ohľadne ktorého taktiež zobral žalobca žalobu späť.

Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca so sídlom v Čadci oznámilo vstup do tohto konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného podaním z 24.09.2014, doručeným súdu 25.09.2014. S týmto vstupom následne žalovaná na pojednávaní 19.11.2014 vyslovila súhlas.

V podaní z 05.11.2014 uvedené združenie prostredníctvom splnomocneného zástupcu uviedlo, že predmetná ÚZ nespĺňa viaceré ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa. V danom prípade ide o čisto spotrebiteľský vzťah a predmetná ÚZ nespĺňa viaceré podmienky zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“). Konkrétne poukazujúc na ust. § 2, § 4 ods. 2 písm. i), j), § 4 ods. 3 ZoSÚ uviedol, že žalobca ako poskytovateľ úveru v ÚZ vôbec neuviedol výšku, počet a termíny splatnosti úrokov. Chybne uviedol údaj o RPMN a celkových nákladoch spotrebiteľa. V ÚZ je uvedené, že RPMN predstavuje 63,90 %, pričom v skutočnosti RPMN predstavuje až 87,45 %, nakoľko do jej výpočtu sa započítavajú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda aj všetky poplatky spojené s poskytnutým úverom. Poskytovateľ úveru do výpočtu RPMN nezahrnul poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 66,82 eura. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že žalobca žalovanej v skutočnosti poskytol úver len vo výške 597,06 eura, čo vyplýva z priloženej karty klienta. Konanie žalobcu pri poskytovaní úveru spotrebiteľovi tým, že do celkových nákladov spotrebiteľa a do výpočtu RPMN nezahrnie všetky poplatky spojené s poskytnutým úverom (v danom prípade poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 66,82 eura) a tieto poplatky skryje pod samostatnú dohodu o poskytnutí služby, čím mu následne znemožní dosiahnuť reálnu predstavu o poskytovanom úvere zodpovedajúcu skutočnosti, možno považovať za mimoriadne závažnú nekalú obchodnú prax. Podľa neho nezahrnutím poplatku za možnosť odkladu splátok úveru do celkových nákladov a výpočtu RPMN išlo zo strany žalobcu o nekalú obchodnú prax, konanie v rozpore s dobrými mravmi a konanie bez odbornej starostlivosti s tým, že ide o mimoriadne závažnú nekalú činnosť, pretože spotrebiteľ nemá zabezpečenú reálnu objektívnu možnosť porovnania úverov z hľadiska výšky RPMN a celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom.

Nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN a o celkových nákladoch spotrebiteľa predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa a za zavádzanie spotrebiteľa, pretože účelom uvádzania údajov o RPMN a celkových nákladoch, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov. Údaj o RPMN možno chápať ako určitého "poradcu" pri výbere z viacerých alternatív úverov, jej porovnaním pri rôznych

spotrebiteľských úveroch ľahko spotrebiteľ určí, ktorý je pre neho výhodnejší, pričom platí pravidlo, čím nižšia RPMN, tým lacnejší úver. Uvedením nesprávnej výšky RPMN v tomto prípade nižšej v porovnaní so správnou hodnotou (keďže do výpočtu nebola zahrnutá jedna z povinných veličín), sa spotrebiteľ mylne domnieva, že účastníkom konania poskytovaný úver je vo vzťahu k iným lacnejší a teda pre neho aj výhodnejší, čo však v konečnom dôsledku nemusí zodpovedať skutočnosti, ako ostatní konkurenční veritelia postupujú pri výpočte RPMN v súlade so zákonom, t. j. zahrnú do jej výpočtu všetky zákonom vyžadované náklady. Z uvedených dôvodov predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poskytol úver vo výške 663,88 eura s mesačnou splátkou vo výške 40,56 eura s počtom 30 splátok. Výška RPMN predstavuje 87,45 % (v zmluve uvedená 63,90 %) a ročná úroková sadzba 68,80 %. Napokon s poukazom na § 39 OZ uviedol, že neprímerane vysoké úroky sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Na základe zverejnených údajov na internetovej stránke NBS o úrokových mierach, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v októbri 2009 činil úrok 14,92 % p.a. a priemerná výška RPMN 15,96 %. Z toho je zrejmé, že úrok a RPMN dohodnuté medzi účastníkmi v danom prípade boli podstatne vyššie (takmer 4x) ako pri obdobných úveroch poskytovanými bankami najmä s ohľadom na dlhodobosť úveru. Z predložených príloh vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 770,64 eura, pričom žalobca v skutočnosti poskytol žalovanej sumu 597,06 eura. Žiadal žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej uplatnené trovy konania. vo výške 94,99 eura.

V ďalšom podaní z 18.02.2015 vedľajší účastník uviedol, že žalovaná uskutočnila úhradu istiny vo výške 446,16 eura a je toho názoru, že toto plnenie treba posudzovať ako plnenie bez právneho dôvodu, resp. ako plnenie z neplatného právneho úkonu a preto nie je možné priznať žalobcovi ani príslušenstvo pohľadávky. Navrhol zvýšnú časť žaloby zamietnuť a v zmysle § 150 O. s. p. nepriznať žalobcovi náhradu trov konania.

Na pojednávaní 28.01.2015 zástupca vedľajšieho účastníka predložil výpočet RPMN z predmetnej ÚZ prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na portáli finančnej osvety FINinfo, ktorá vyšla až vo výške 86,21 %, keď v ÚZ je uvedená nižšia RPMN, ktorá navyš nie je uvedená jednoznačne. V danom prípade žalobca nezapočítal, resp. nezohľadnil pri výpočte RPMN náklady na poskytnutie služby uvedené na rubovej strane ÚZ, hoci o náklady tejto služby ponížil sumu, ktorú mal poskytnúť žalovanej na jej podklade. Takáto RPMN svedčí o tom, že dojednaná odplata bola neprímerane vysoká, predstavujúca takmer 6-násobok priemernej odplaty za obdobné úvery poskytované bankami.

Súd konal a na pojednávaní 19.02.2015 rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu (jeho zástupcu) a vedľajšieho účastníka (jeho zástupcu), ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a žiadal konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania, v rámci ktorého súd napriek čiastočnému späťvzatiu žaloby musel pre potreby rozhodnutia o zvyšnej časti žaloby, ktorej sa netýkalo jej čiastočné späťvzatie, posúdiť dôvodnosť celého žalobcom uplatneného nároku, nakoľko späťvzatím žaloby nedotknutý predmet konania predstavoval po čiastočnom späťvzati žaloby vyčíslené príslušenstvo (v podobe úrokov z omeškania) zo späťvzatej žalovanej istiny.

Žalobcom uplatnený nárok s ohľadom na charakter účastníkov, ktorí ÚZ uzatvárali (žalobcu ako subjektu - veriteľa, konajúceho pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovanej - fyzickej osoby - dlžníka, nekonajúceho pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej obchodnej činnosti), je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia v čase uzavretia zmluvy účinného ZoSÚ (zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov) v znení účinnom

v čase uzavretia ÚZ. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 4, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu (jej nedodržanie je sankcionované neplatnosťou zmluvy) a aj povinnosť odovzdania jej jedného vyhotovenia spotrebiteľovi a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ).

Pritom v tomto ustanovení (§ 4 ods. 2 ZoSÚ) niektoré z požadovaných náležitostí obsahuje až „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8200024556“ datované k 26.10.2009 (ďalej len „oznámenie“), keďže z uvedených náležitostí ÚZ v znení, v akom bola v čase jej podpisu žalovanou, vôbec neobsahovala napr. dátumy splatnosti prvej a poslednej splátky úveru (náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ). Pokiaľ ide o schválenú výšku revolvingu, táto bola v oznámení žalobcu o schválení úveru uvedená vo výške 365,- eura (v ÚZ bola uvádzaná ako „poskytnutá čiastka revolvingu“ suma „len“ 328,55 eura). Toto oznámenie má predstavovať súčasť zmluvy ako jej príloha (čl. 7 bod 7.1. písm. g) Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o. (ďalej len „zmluvné dojednania“). V ÚZ a aj v oznámení je uvedená výška splátok len všeobecne (súhrnne - vrátane úrokov sumou 40,56 eura), hoci z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ vyplýva, že v zmluve musí byť uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. uvedenie koľko z danej splátky má pripadať na úhradu istiny úveru, koľko na úhradu úrokov a koľko na úhradu prípadných poplatkov, ak sú nejaké poplatky dojednané (obdobne napr. aj rozsudky Krajského súdu v Žiline z 25.09.2014 sp. zn. 9Co/755/2014 a z 30.12.2014 č. k. 8Co/549/2014-105, Krajského súdu v Trenčíne z 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014). Túto náležitosť pokiaľ ide o uvedenie výšky splátok istiny úveru a osobitne úrokov z úveru ÚZ ani v spojení s oznámením neobsahuje.

Podľa čl. 2 bod 2.1. zmluvných dojednaní zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany Veriteľa.

Podľa čl. 2 bod 2.2. zmluvných dojednaní Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi. Oznámenie Veriteľa podľa predchádzajúcej vety bude okrem vyššie uvedeného obsahovať nasledujúce údaje: číslo Zmluvy o RÚ, schválenú výšku úveru vrátane meny, splatnosť úveru, výšku mesačnej splátky úveru, dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, periodicitu splácania úveru, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania, celkovú výšku úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) úveru, priemernú hodnotu RPMN platnú ku dňu podpisania tejto Zmluvy o RÚ, schválenú výšku revolvingu, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu, predpokladanú výšku RPMN úveru po vykonaní revolvingu, úverový limit, zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru, zmluvnú odmenu za poskytnutie každého revolvingu, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o RÚ, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ. Ak Veriteľ nepošle Dlžníkovi oznámenie o schválení úveru a jednu kópiu Zmluvy o RÚ podpísanú za stranu veriteľa Dlžníkovi do 30 dní odo dňa podpisania Zmluvy o RÚ Dlžníkovi, nemá Dlžník právo na poskytnutie úveru zo strany Veriteľa a Zmluva o RÚ sa od začiatku zrušuje.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 1 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 46 ods. 2 veta prvá OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

Vychádzajúc z kontraktačného procesu tak ako tento vyplýva aj z citovaných ustanovení OZ a zmluvných dojednaní, s poukazom na § 44 ods. 2 OZ súd po podrobnom preskúmaní žalobcom predložených listín konštatuje, že predmetná ÚZ jednak neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako je to popísané vyššie a na strane druhej, časť povinných údajov ako v ÚZ (odlišnosť údajov ohľadne RPMN v bodoch 5 a 6 zmluvy pri úvere a aj revolvingu) tak aj v jej súčasť predstavujúcej oznámenie (v ktorom oznámení je uvedená iná, a to vyššia výška revolvingového úveru, než ktorú žalovaná v zmluve požadovala), je uvedená rozdielne. Ak k doplneniu časti zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo dôjsť až po podpise zmluvy žalovanou, a to daným oznámením vyhotoveným žalobcom až 26.10.2009, kedy žalobca aj podpísal ÚZ, ktorú žalovaná podpísala už dňa 20.10.2009, tak v čase podpisu ÚZ žalovanou zmluva náležitosti doplňované v oznámení neobsahovala. Ak žalovaná doplnenie zmluvy a žalobcom vyplnené rozdielne údaje ohľadne RPMN úveru a revolvingu, spôsobom predpokladaným pre písomnú formu neakceptovala (písomne ho neprijala), je potrebné žalobcom v bode 6 ÚZ pozmeňovaný obsah údajov oproti požiadavke žalovanej v bode 5 ÚZ a jeho doplňovanie formou oznámenia žalobcu z 26.10.2009 považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy.

Pre uvedené nedostatky ÚZ, nespĺňajúcej zákonom požadované náležitosti, je potrebné úver na jej podklade poskytnutý žalovanej žalobcom považovať s poukazom na § 4 ods. 3 ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov, teda žalovaná bola povinná vrátiť žalobcovi len sumu skutočne poskytnutých prostriedkov ako úver. K rovnakému výsledku (čo do rozsahu plnenia zo strany žalovanej) by sa dospelo aj v prípade učineneho záveru súdu, že vôbec nedošlo k uzavretiu ÚZ (žalovaná následne písomne neakceptovala žalobcom predložený návrh zmluvy, ktorý žalobca v niektorých parametroch pozmenil, prečo by takýto pozmenený návrh žalobcu bolo potrebné považovať za nový návrh zmluvy), keďže šlo o plnenie (poskytnutie úveru žalobcom žalovanej) bez právneho dôvodu. Pre už doposiaľ konštatované nedostatky ÚZ a nedostatky v procese kontraktácie a z nich vyplývajúce dôsledky, nebolo potrebné bližšie sa zaoberať ďalšími dôvodmi namietanými vedľajším účastníkom, ktorých danosť by z hľadiska meritórneho rozhodnutia danej veci mala rovnaké dôsledky na spôsob rozhodnutia súdu o žalobcovej žalobe, k akému súd dospel s ohľadom na dôvody zamietnutia žaloby.

Z karty klienta - žalovanej k ÚZ vyplýva, že žalovanej malo byť zo strany žalobcu vyplatených celkovo 597,06 eura a že žalovaná doposiaľ žalobcovi splatila (splátil ku dňu vytlačenia tejto karty, t.j. ku dňu 10.02.2014) sumu 770,64 eura, teda žalovaná na podklade predmetnej ÚZ zaplatila viac ako vyplatil žalobca žalovanej. Navyiac žalovaná podľa tvrdení samotného žalobcu dňa 20.02.2014 (t.j. ešte pred podaním žaloby) uhradila ďalších 22,49 eura a už po začatí tohto konania, konkrétne dňa 13.11.2014 uhradila celú žalovanú istinu (sumu 446,16 eura), v ktorej časti zobral žalobca žalobu späť.

Nakoľko žalovaná uhradila žalobcovi viac než predstavoval jej záväzok z predmetnej ÚZ, keď mala žalobcovi zaplatiť - vrátiť mu len sumu skutočne žalobcom poskytnutého úveru 597,06 eura a v skutočnosti uhradila podstatne viac - až 1.239,29 eura (770,64 eura + 22,49 eura + 446,16 eura), t.j. viac o 642,23 eura, žalobu v časti nedotknutej čiastočným späťvzatím žaloby, ako nedôvodnú zamietol.

V časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť po prvom pojednávaní vo veci, súd postupujúc podľa § 96 ods. 1, 2 O. s. p. konanie za súhlasu žalovanej, zastavil.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorému by inak za použitia § 146 ods. 2 vety druhej O. s. p. prináležalo právo na náhradu časti vzniknutých trov (výrok o čiastočnom zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby, ktoré žalobca učinil v dôsledku úhrad žalovanej, z ktorých rozhodujúca časť - suma predstavujúca žalovanú istinu, bola uhradená žalovanou až po podaní žaloby), sa totiž týkal prevažujúcej časti predmetu tohto konania), právo na ich náhradu s poukazom na § 150 ods. 1 O. s. p. nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd vzhliadol predovšetkým v tom, že žalovaná už doposiaľ zaplatila žalobcovi výrazne viac než bola povinná mu zaplatiť (viac ako dvojnásobok) a ako vyplynulo

z vykonaného dokazovania, celá platba žalovanej po podaní žaloby, ktorá bola dôsledkom čiastočného späťvzatia žaloby, bola z jej strany plnením bez právneho dôvodu, keďže už aj do začatia tohto konania realizované platby žalovanej na splácanie úveru, presahovali výšku žalobcovej pohľadávky (inými slovami žaloba by bola v celom rozsahu nedôvodná, ak by aj žalovaná nič po podaní žaloby neplatila a teda by ani nedošlo v časti platby žalovanej z 13.11.2014 vo výške 446,16 eura k jej čiastočnému späťvzatiu). Napokon súd zohľadnil aj nepriaznivé pomery žalovanej tak ako ich táto deklarovala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).